

El Tribunal Suprem confirma que el furtivisme sobre espècies cinegètiques sense autorització del titular del vedat és delictes i no infracció administrativa

El Tribunal Suprem, en sentència 72/2025 de 30 de gener, ha vingut a resoldre definitivament els diferents criteris en les audiències provincials i confirma que el furtivisme sobre espècies cinegètiques sense autorització del titular és delictes, i no una mera infracció administrativa, amb independència que s'hagi abatut cap espècie.

La sentència recull que considerar la caça en vedat privat sense la deguda autorització del seu titular com a constitutiva d'un delictes contra la fauna de l'article 335.2 del Codi Penal, no rendeix culte a la protecció d'un assumpte selectiu de dret d'exclusivitat, sinó que l'exigència d'una habilitació expressa forma part també dels pressupostos necessaris per a la protecció de la biodiversitat.

En aquest sentit, afegeix que només una caça ordenada que protegeixi totes les espècies cinegètiques i contribueixi al manteniment de l'equilibri i la salut dels ecosistemes pot contribuir al finançament del bé jurídic protegit.

A més, afirma que la veda no respon a una distribució purament convencional i capritxosa del temps de caça, sinó que es tracta de períodes que responen a raons d'ordre biològic que faciliten la reproducció de l'espècie, estant íntimament connectada amb la conservació de les espècies i l'aprofitament sostenible de la caça.

La sentència indica que el que es protegeix són els espais naturals en general, i no sols dels vedats de caça i, per tant, serà considerat delictes contemplat en l'article 335.2 del Codi Penal la caça en vedat privat sense la deguda autorització del seu titular. Es castiga així la irrupció il·legítima en terrenys cinegètics, assegurant l'equilibri de la caça.

Fundació Artemisan celebra la postura del Tribunal Suprem, ja que des de fa anys porta insistint en la necessitat d'unificar el criteri de les diferents audiències provincials perquè el furtivisme sigui perseguit com el que és, un delictes greu, i sol·licita que s'elevin les penes contra els seus autors per a acabar amb una xacra que genera enormes danys mediambientals, socials i econòmics.

L'assumpte té el seu origen en una denúncia formulada contra dos furtius que havien estat sorpresos per un Guàrdia Rural fent furtivisme a cabirols en vedat aliè a la província de Sòria, sense autorització del propietari del vedat, el passat dia 9 d'abril de 2021.

L'Audiència Provincial de Sòria va decretar el sobreseïment lliure i l'arxivament de les actuacions en considerar que els fets no eren constitutius de delictes, sinó d'infracció administrativa, ja que el cabirol és una espècie que no està protegida i la captura de la qual no està expressament prohibida.

El ministeri fiscal va presentar recurs de cassació davant el Tribunal Suprem que, amb aquesta nova sentència, ha resolt definitivament la qüestió, conclouent que el furtivisme en un vedat privat sense la deguda autorització del titular és un delictes contra la fauna, recollit en l'article 335.2 del Codi Penal, amb independència de si es tracta de període hàbil o veda. A més, si l'espècie abatuda il·legalment fos una espècie protegida, es tractaria d'un delictes recollit en l'article 334 del Codi Penal que castiga la destrucció d'espècies protegides de fauna silvestre.